

Wniosek dotyczący wydania przez Trybunał EFTA opinii doradczej, złożony przez Fürstlicher Oberster Gerichtshof, Liechtenstein, dnia 9 lipca 2015 r. w sprawie Rainer Armbruster przeciwko Swiss Life (Liechtenstein) AG

(Sprawa E-16/15)

(2016/C 357/11)

W dniu 9 lipca 2015 r. do kancelarii Trybunału EFTA wpłynął listowny wniosek opatrzony datą 9 lipca 2015 złożony przez Fürstlicher Oberster Gerichtshof, Liechtenstein (Sąd Najwyższy, Liechtenstein) dotyczący wydania opinii doradczej w sprawie Rainer Armbruster przeciwko Swiss Life (Liechtenstein) AG w następujących kwestiach:

1. Czy wykładni art. 36 ust. 2 dyrektywy 2002/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 listopada 2002 r. dotyczącej ubezpieczeń na życie należy dokonywać w ten sposób, że wymogi informacyjne określone w powyższym artykule oraz w załączniku III pkt A a)11 i a)12 oraz pkt B b)2 w przypadku polis ubezpieczenia na życie z funduszem kapitałowym (tj. polis wyrażonych w jednostkach funduszy inwestycyjnych) muszą zostać spełnione również w przypadku, gdy osoba nabyła taką polisę w drodze czynności prawnej od innej osoby za zgodą ubezpieczyciela poprzez przeniesienie umowy (tzw. „polisy z drugiej ręki”)?

Jeśli Trybunał udzieli odpowiedzi twierdzącej na pierwsze pytanie, występuje się z prośbą o odpowiedź na dodatkowe pytanie o następującej treści:

2. Czy wykładni art. 36 ust. 2 dyrektywy 2002/83/WE dotyczącej ubezpieczeń na życie należy dokonywać w ten sposób, że w przypadku gdy polisa ubezpieczenia na życie z funduszem kapitałowym została nabyta w drodze prawnego przeniesienia umowy, obowiązuje jedynie ogólny wymóg informacyjny w stosunku do nowego ubezpieczonego, czy też zakład ubezpieczeń jest również zobowiązany dostarczyć nowemu posiadaczowi polisy szczegółowych informacji dotyczących produktu ubezpieczeniowego, który ma być przez niego zakupiony, w szczególności w odniesieniu do wszelkich różnic między profilami ryzyka obecnego ubezpieczającego i przejmującego umowę?
3. Czy przepisy dotyczące obowiązków ubezpieczyciela na mocy załącznika III pkt B b)2 do dyrektywy 2002/83/WE dotyczącej ubezpieczeń na życie zostały skutecznie transponowane do prawa krajowego, nawet jeżeli prawo krajowe przewiduje – w załączniku 4 II 2) *Versicherungsaufsichtsgesetz* (ustawa o nadzorze ubezpieczeniowym, VersAG) – że w przypadku ubezpieczenia na życie z funduszem kapitałowym w okresie obowiązywania umowy ubezpieczenia należy podać informacje na temat jednostek będących podstawą polisy ubezpieczeniowej oraz charakteru aktywów w nich zawartych jedynie w przypadku, gdy zmiany w dostarczanych informacjach wynikają ze „zmian w przepisach”, a nie także „w przypadku zmiany warunków ubezpieczenia” (załącznik III pkt B) b)2 do dyrektywy 2002/83/WE)?